

frygte derfor, og jeg turde næsten holde mig overbevist om, at, dersom det var muligt at sammenkalde alle Indvaanerne i Kjøbenhavn og høre deres Mening om Sagen, saa skulde jeg ikke blive i Minoriteten. Derfor er det, at jeg har tænkt mig istedetfor en Paaligning ved Skjon at kunne sætte en Paaligning ved Huusleie. Min første Plan i saa Henseende var temmelig simpel. Jeg tænkte mig, at denne Stat paa Formue og Leilighed gennem Huusleie skulde paalignes saaledes, at enhver Huuseier betalte deraf et vist Beløb efter det, hans Huusleie udgjorde, hvorfor han igjen kunde kræve Erstatning hos sine Leiere, dog med den Modification, at, dersom hans Leiere betalte en Sum, der var under 100 Rbd., saa skulde han ingen Erstatning have, og, dersom hans Huusleilighed var forbunden med Næringsdrift, det vil sige med andre Ord, dersom han for sin Næringsdrifts Skyld leiede et større Locale, end ellers, da skulde han kun betale det Halve. Jeg veed ikke, om det er lykkedes mig at gjøre mig ganske tydelig, og jeg skal derfor oplyse det ved et Exempel. Jeg antager, at et Huus i Kjøbenhavn er forsikret for 20,000 Rbd. Dette til 20,000 Rbd. forsikrede Huus antager jeg — og jeg kommer siden til at bevise, hvorfor jeg antager det, — at indbringe en Huusleie af 1200 Rbd. Nu sætter jeg, at man indkrævede en Stat af 1 pCt. paa Huusleien; saa vilde altsaa Eieren af dette Huus have at tilsvare 12 Rbd., og han vilde være berettiget til af disse 12 Rbd. at fordrø af den, som beboede hans Stue, hvorfor han gav en Leie af 400 Rbd., 4 Rbd., af den, som beboede hans første Sal, hvorfor han gav en Leie af 500 Rbd., 5 Rbd., af den, som beboede hans anden Sal, hvorfor han gav en Leie af 300 Rbd., 3 Rbd., som han endten hævdede af denne Leier, eller selv betalte, hvis han selv beboede Leiligheden. Hvad det angaaer, at han Intet vil kunne faae erstattet, dersom han havde udleiet hele sit Huus til Smaafamilier, hvoraf enhver gav mindre end 100 Rbd. i Huusleie, og hvad det angaaer, at han kun vil faae det Halve, dersom han havde udleiet Leilighederne til saadanne, som benyttede dem til Næringsbrug, troer jeg, at disse to Leiemaader betale sig saa vel, at Huuseieren

nok kan være tjent med selv at betale Staten, især da det Hele, han vil faae at betale, dog ikke vil blive betydeligt. Jeg har sagt, at det ikke vil blive betydeligt, og det er altsaa det, jeg nu skal bevise. Samtlige Eiendomme i Kjøbenhavn ere forsikrede omtrent for 66 Millioner. Naar man regner 10 Millioner for de offentlige Bygninger, bliver der tilbage 56 Millioner. 56 Millioner give, naar man regner Huusleien til at være 6 pCt. af Beløbet, en Huusleie af 3,360,000 Rbd., og deraf er sølgelig 1 pCt. — 33,600 Rbd., altsaa ved en Stat af 1 pCt. vil man faae 33,600 Rbd., og Staten maatte stige til 100,000 Rbd., naar Afgiften skulde blive 3 pCt. af Leien, og først da kunde den Mand, jeg har anført som Exempel, faae at betale i det Hele 36 Rbd. I saa Tilfælde vil hans Stue i det Hele taget have at betale 12 Rbd. og hans 1ste Sal 15 Rbd. Det er altsaa smaa Sætter, som der er Tale om, Sætter, som ikke ville kunne trykke Nogen. Jeg skal ikke indlade mig videre herpaa, og det saameget mindre, som deri indeholdes en Plan, der egentlig ikke foreligger. Jeg skal kun bemærke, at, naar man ikke finder Noget om en Plan, som denne, der forekommer mig at være saa indlysende, og hvis Udførelse vil blive saa lidet trykkende for alle Parter, hverken i Communalbestyrelsens Comitees betænkning eller i Lovens Motiver eller i selve Lovudkastet, turde Grunden dertil maaskee være den store Frygt, der existerer for i Kjøbenhavn at bebyrde de faste Eiendomme, en Frygt, som er saa stor, at jeg næsten ikke veed, hvad jeg kan sammenligne den med, det maatte da være med Landboernes Frygt for directe Skatter paa Hartornet. Jeg troer, at denne Frygt er ubegrundet. Det forekommer mig, at denne Frygt for, at Eierne skulle komme til at betale det Hele, og Leieren ikke komme til at betale sin Deel deraf, er ubegrundet, saaledes som jeg allerede har bemærket; thi, at Leien allerede skulde have naaet et saa høit Punkt, at den ikke kunde forhøies mere, troer jeg ikke. Det har jo viist sig, at Huuseierne hidtil have vidst i Leien at staffe sig Erstatning for alle de Udgifter, de have havt. Jeg antager imidlertid ikke, at man vil gaae ind derpaa, eller at denne Idee af de nævnte Grunde nogenstude